

SZERKESZTŐSÉG BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCZA 11. Telefon száma 788.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY eszperodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCZA 11. Telefon száma 796.

Mai számunk főbb közleményei: Vezércikk: Újabb kísérlet. A tulipánmozgalom eredménye.

Újabb kísérlet.

Egy bécsi lapnak azt a híré, melyet lapunk más helyén közlünk s a mely szerint nemokára ismét megkezdődnek a kiegyezési tárgyalások, még pedig a király személyes elnöklése alatt, nagyon aggodalmasan fogadjuk s aggodalommal fogadhatjuk mindenki, aki tudja, hogy mit jelentenek a király elnöklése alatt tartott hasonfajta tanácskozások.

A hosszú kiegyezési válság ennek a kormányának megalakulásával új stádiumba lépett, még pedig abba a stádiumba, hogy az ország joggal remélhette gazdasági függetlenségének elérését. Ausztria is tudja azt, hogy sem Kossuth, sem Apponyi nem maradhatnak tagjai a kormányának s a függetlenségi párt sem maradhat tagja a koalíciónak, ha az országban az elé az egyhangú óhaja és követelése elé, amelyet az önálló vámtérület iránt támasztott, Bécsben akadályokat gördítenek.

Mikor a Wekerle-kormány a parlamentben bemutatkozott, Wekerle bejelentette, hogy Ausztria és Magyarország közt a vám és kereskedelmi szövetség megújításáról többé szó sem lehet, hanem gazdasági viszonyunk csakis szerződés formájában jöhet létre és Kossuth, Ferencz is július 23-án, a kereskedelmi költségvetésről tartott beszédében azt mondta, hogy a vámszövetséget semmi esetre sem fogunk Ausztriával kötni, hanem ha a szerződés létre nem jön, mindössze a reciprocitász lesz az, ami a köztünk és Ausztria között levő gazdasági viszonyt szabályozza.

Nem mondjuk, hogy minket ez a formula kielégített, mert mi nem azt akartuk, hogy a reciprocitász labilis alapon álljon egész gazdasági életünk tiz hosszú éven keresztül. De beleyogtunk, mert tudtuk, hogy a külfölddel alkotmányellenesen megkö-

tött kereskedelmi és vámszerződések olyan fajt accompli elé állították a kormányt, amely ölműslyal nehezedik rá s amely alól menekülni nem tud. Es megnyugodtunk azért is, mert biztunk abban, hogy ez a kormány minden körülmények közt urala lesz szavának s ha Kossuth azt mondta irányelve, hogy ellentétben azzal, ami az eddigi kereskedelmi kormányoknak volt az irányzata, hogy tudniillik a vámközösség felé haladjon az ország politikája, ezentul ellenkező irányban vezesse az ország politikáját.

Aggódunk azonban már akkor a miatt, hogy ezek a szép szavak esetleg vagy latitudoit rejtenek magukban, mert hisz amit Kossuth arról mondott, hogy az önálló vámtérület nem jelent egyúttal a vámszedést is, mindenne inkább alkalmas mint arra, amire nekünk az önálló vámtérület kell. Az a szabad kereskedelem, a melyet a kormány önálló vámtérület mellett is elközelített tart, teljesen megölné bennünket. Mert hiába hivatkozunk Anglia példájára, a cobdenismus ma már a múlté s a szabad kereskedelem mellett egy államnak az európai kereskedelemben, mint egy magányos sziget az ocean közepén, melyet a világtengerek minden kalozza felkeres.

Mindez eszünkbe jut ma, mikor arról veszünk hírt, hogy az osztrák és a magyar kormányok közt legközelebb megkezdődő kiegyezési tárgyalásokon a király fog elnökölni. Ez az elnöklés aligha történik abból a czélból, hogy Ausztriával szemben Magyarország jogos érdekei diadalmasodjanak. Tudni kell, hogy a vámszerződésnek csak a pusztá gondolatára is már hanyattvágódott a Hohenlohe-kormány és a mint tizenkét esztendő minden nagy munkája nem tudott létrehozni, tudniillik egy parlamentaris osztrák kormányt a nemzetiség támogatása mellett, az létrejött azonnal, mielőtt arról volt szó, hogy Magyarország ellen az összes osztrák pártnak sikra kell szállania.

Ezt az osztrák parlamenti békét megvédenie nemcsak Ausztriának, hanem az uralkodónak is elsőrangú érdeke s nagyon csalódnánk, ha az uralkodó nem azért venne részt a tanácskozásokban, hogy Ausztria érdekeit védelmezze a magyar kor-

mány tagjaival szemben. Hisz nyilvánvaló, hogy vége volna az egész mesterséges békének, amit az osztrák pártok egymással kötöttek, ha ezekből a tanácskozásokból Magyarország gazdasági függetlensége kerülne ki.

Tehát ha nem is gondolunk vissza arra, hogy a Bánffy és Széll alatt folyó hasonló kiegyezési tárgyalásokon a király mindig az osztrák álláspont szószólója volt, aggódunk kell a mostani »koronatanács« miatt, mert Ausztriára nézve most nemcsak gazdasági, hanem politikai befolyással is bír.

És éppen ezért fog el bennünket balsejtelem, ha egyes kormánynyilatkozatokra gondolunk, mert azokban sok olyan találunk, ami ajtókaput nyit annak, hogy azon át az osztrák érdekek ismét diadalmasodjanak velünk szemben. Már maga az a tanítétel is, hogy képzeltétől nálunk is, nemcsak Angliában önálló vámtérület vámszedés nélkül, nagy veszedelem. És nagy veszedelem az a másik, hogy abban az esetben, ha a vámszerződés létre nem jön is, a status quo fennmarad a reciprocitász alapján.

Azt tudjuk, hogy Ausztria jobban szeretné, ha a reciprocitász helyett vámszövetség jöhetne létre a monarchia két állama közt, de nagy megnyugvással szolgált neki a kormány, mikor tudtára adta, hogy ez a reciprocitász fenn fog maradni minden körülmények közt s hogy ennél kevesebbet Ausztria nem kaphat. Sőt abban a körülményben, hogy a kormány még az önálló vámtérület eszlére is mintegy igéretet tett neki a szabad kereskedelem fenntartására, azt a megnyugtatást látjuk, hogy az, amit eleinte vívni vágytak tekintetünk és nagy lépésnek gazdasági önállóságunk felé, tudniillik hogy a szövetség helyett szerződést fogunk kötni, a szavakkal való játszás hívójára sülyedt le.

Mert minő értéke van egy szerződésnek, ha az még létre nem jött és a mi kezünk máris le van kötve? Gazdasági értéke tehát egyenlő a semmivel. És teljesen mindegy ilyen körülmények közt, hogy létrejön-e az a szerződési forma, szövetség lesz-e köztünk és Ausztria közt, vagy pedig

a reciprocitász fog őrül állani a status quo fölött.

Azok, akik a közjogi subtilitásokban gyönyörködni tudnak, majd el fogják nekünk magyarázni, hogy a szerződés annyiban előnyösebb ránk, mert ez »kidomborítja« politikai és gazdasági függetlenségünket. De mi ezzel miar nem elégedetünk meg. Az 1889: XXX. t.-cz. már megteremtett egyszerű ilyen szemfényvesztésre szánt közjogi abstrakciózt s azt értük el vele, hogy Bécs egyszerűen keresztülgázolt rajta, mert abban a törvényben nem volt igazi élet, azt hosszan és skolasztikusnak kellett magyaráznunk, hogy mi magunk is megértjük. A »szerződési« forma épp ilyen élettelen subtilitás lesz, ha a szabad kereskedelmi fogalmat fenntartjuk s ezzel a formával sem megyünk egy lépéssel sem előbbre gazdasági tényleges önállóságunk kivívásában.

Nagyon jól tudja ezt a király és éppen ezt fogja ő a koronatanácsban megmagyarázni az osztrákoknak. Azért mi a koronatanácsról azt várjuk, hogy belőle diadalmasan fog ugyan kikerülni a »szerződési« forma, de fájdalom, attól is féltünk, hogy elbukik benne a ténylegesen önálló vámtérület.

A tulipánmozgalom eredménye.

Mikor valamelyik statisztikus világá kurtította azt az állítólagos tenyt, hogy Magyarországra ennek az évek első felében 73 millióval több volt az import, mint a múlt év hasonló időszakában, ezt a hazai hírlapok ugyszólván minden kritika nélkül valónak és helyesnek véne mély megítélésessel és a keserű család, kiabrandulás lehangelő érteveléssel közölték: »Hát ez lett a híres tulipánmozgalomnak eredménye?«

Azóta, bár figyelemmel kísértém az újságoknak erre a kérdésre vonatkozott és adott későbbi közleményeit is, sohasem találtam azt a lecsújt adatot részletesen megokolva, sőt egy újabb statisztikai adatközlés szerint, mely hivatalosnak és megbízhatóbbnak látszik amannál, az idei importunk nem is olyan nagyon kedvezőtlen a tavalyival összehasonlítva.

En már eleinte mindjárt nem adtam annak hitelt, hogy a tulipánmozgalomnak épen semmi, sőt kedvezőtlen hatása lett volna külkereskedelmünk mérlegére. Azt megengedem, hogy vérmes reményeink nem ütöttek úgy ki, mint a hogy mi azt hevülő

képzletünkben megszöktük-föntük, de hogy eme nemes és hazafias mozgalom, mint a tulerösen megtöltött puska, épen hátrafelé sült volna el — ezt lehetetlennek tartottam a depimáló statisztikai adat olvasásakor mindjárt. Lehetetlen, hogy az a pár millió ember, ki a mozgalom megindulása óta a hazai ipar pártolására kedvet és ösztönt kapott, épen semmit sem tett volna a hazai ipar érdekében, sőt annak lélekszára kárt okozott volna. Készakarva semmi esetre sem. Kénytelen-kelletlen talán igen. Hiszen az köztünk a leghazafiasabbal is megförtémetelt, hogy valami, amire szükség volt, magyar kiállításban, magyar ipar termékeként nem kaphatott s mert arra feltétlenül szüksége volt, kénytelen volt azt osztrák közvetítéssel szerezni meg. Sajnos, ez előfordulhatott és még elő is fog fordulni! Ha az a pár millió ember, ki a magyar ipar pártolására vállalkozott, csak egyetlenegyszer is kijelentette a kereskedő előtt, hogy nekem magyar árucikk kell most is és a jövőben is, bizonyára ennek is meg volt a maga kedvező hatása, de fellehet, hogy a hazafias mozgalom folytán felbuzdult emberek egy része a mozgalom óta kizárólag magyar ipartermékekkel iparkodik magát ellátni.

Mondom: nem lehettem, hogy nemes mozgalomunknak semmi erkölcsi és anyagi eredménye se lett volna. Mivel azonban a hírlapok eddig még nem közölték czafalót az ekekedvetlenítő hírekről, feltettem magamban, hogy személyesen fogok utána járni a tulipánmozgalom eredménye megismerésének. Ezt annyival is könnyebb volt megtennem, mert nyári szabadságidőmet egy olyan népes hazai furdóhelyen töltöttem, ahol Magyarország minden rendű és rangú lakosa megfordul. Ismeretiséget kötöttem tehát azokkal, akik az ipari mozgalomról alapos és való adatokkal szolgálhattak. És mit hallottam ezektől a szakértőktől?

Nagy meglepetésemre és végtelen örömmre mindnyájan azt mondták, hogy a tulipánmozgalomnak szembevetésben kedvező hatása volt már eddig is a magyar ipar fejlődésére és pártolására nevezve.

Az egyik ismerősöm — tanár egyik felvidéki városunk szövőipar-iskolájában — közölte velem, hogy ama város három ipartertelepen a mozgalom megindulása óta soha nem tapasztalt mérvet öltött a forgalom. A szövőipar-iskola ezikköre annyi megrendelés illetőleg előjegyzés történt, hogy a legközelebbi tanévben készülő ipartermékek eladása már előre biztosítva van. Az ugyan-

Az Egyetértés tárczája

A nagy ismeretlen.

Az Egyetértés eredeti tárczája. — Itta: Peterdi Sándor.

A fogatok száza villámsebességgel robban, a széles Kerepesi-utó tölög a nép, programokat kínál hordók és suhan-czok hangosakat rikoltanak, a zsutolásig megtelt villamosokba izzadva vitatkoznak, veszekszik, aki éppen egymás mellé kerül, a szakácsné-forma terebelyes nő a mellette álló úri emberrel, egy ószakalú agyastyán a serdült ifjával, békoscsis az ügyvédjé-llel, vitájkant pedig ravaszkodva hallgatják a többiek: hátha valamineb megis hasznát vehetik és megtudják melyik lora a legérdemesebb tén. Mert az eddigi leírásból mindenki tudhatja, hogy lörverseny napja van.

Odakünn a nagy téren már a kora délután óta zsidog a nép. Különösen az olcsóbb helyen hangos a tömeg. Itt hangzik el a legtöbb angol kifejezés, itt alakul és robban fel a legtöbb alkalmi konzorcium és itt esztan el a legtöbb pofon. De ez nagyobb feltűnést nem kelt, mert akik pedig ebben a perczben még egész nyilvános és kézzelfogható tettlegességeket fejeztek ki egymás iránt táplált érzelmeket, azok a másik perczben már asmet jó barátok, talán épen társak is — a legközelebbi pofon. De ilyen apróságokkal ki törődik; a fő a jó tipp. Az a kérdés, hogy ez a lör megkeresi-e a mai alakját; a másik lör büszken lobogtatja-e patá közt a dicőség szavazlat, avagy a harmadik, negyedik és a többi is nem fog-e beeste-lül visszaadni a helyje helyezett bizalommal.

A tribün tövében kimértébb, nyugodtabb a hangulat. Itt van a főuri végél és az előkelőség találkozó helye, de itt tartozkodnak a szénszónokok, az orfeum-csillagok is, a kik bár születésüknek fogva nem tartoznak a főuri világhoz, de azért sokféle és nem

éppen fénytelen összeköttetésben állnak vele. Ennek a közönségnek legnagyobb részének nem a játék, a nyereség a fő, hanem a séta, a beszélgetés, az új toalettek bemutatása és — ez a legfőbb! — a legújabb nagyvilági pletykák meghallása.

Maga a verseny nem hozza annyira izgalomba itt a kedélyeket, mint inkább a versenyközök, amikor Fortuna istennaszony pihen és helyét átengedi Clio történetlen gyermekeinek. Ilyenkor előkerülnek és nagy szerepet játszanak az udvarlók, a társaság darazsai, akik egyik szalonból a másikba járvá, összgyűjtönek minden, amit látnak, hallanak és azután a legközelebbi alkalommal közpredává bocsátják. Ha a dongó talánkja valakit megszébe, annál jobb.

A fiatal báro Haraszthy is itt van elemében. Ő a tréfálkák, az »on dit«-knek, a pletykáknak nagymestere. Igazi művész a maga nemében.

Kevesen értették ahhoz úgy mint ő, hogy miként kell valami jelentéktelen eseményből — amelyet más észre se vett — az érdekes, izgató történetek szines bokréjátját megkötni. És amit ő elmondott, annak mindig volt partíujje, mint a társaságbeli asszonyok kedveskedve megjegyezték. S mert Haraszthy mindent tudott, mindent látott és mindent hallott, szerették és féltek is tőle, épen annyian tartották »kedves«, mint »veszedelmes« embernek.

A mint Haraszthy báro a tribünök előtt fel és alá sétált, a karszu Z. grófné megszólította: — Nos, báro ur! Ma adósunk marad? Ma nem fogunk semmi érdekes történetet hallani? — Dehogynem grófné! Eppen a mai napra óriási meglepetést tartogatok. — Ah, ah! Persze ismét valami tréfa... — Nem, egész komolyan beszéltem. A turfnak na igen érdekes vendégei lesznek és ebben nekem is van némi érdemem... — Ah! Ön bizonyára E. herczegre gondol, a ki... — Először hozza ki a versenyre a párisi nagymamától visszajött leányát? Nem az.

— Akkor K. bankára gondolt, a ki... — Ma mutatja be új fekete ötösét? Oh nem! Különben is az ötfogat csak támi fekete, mert az egyik ló lába hóka és a fekete szín csak úgy van rea kölcsön kerve, mint például Tomon kisasszony arczára a rozások. Egyiknek se szabadna megzárni. — Rettenetes egy ember! Mindent tud... de idő előtt semmit se árul el... — Dehogynem! Ha kivánja grófné, azonnal elmondom, kinek rendelte meg új estélyi ruháját, a mely hivatva van lázba eiteni a teli szezonban a bározó hölgyeket. Sőt azt is tudom, ki rajzolta a ruha díszítését és... — Hallgasson az ég szerelméért! — Avagy, ha kívánják elarolni, az itt jelenlévő hölgyek közül ki tart mindennap felkérés előtt és felkeles után az ingylenlő nagy álló tukörben a la belle Zarina előkép-próbákat, hogy azután a tanulmányozás eredményét kellőképen érvényesíthesse. Hajlandó vagyok azt is elárulni, hogy itt a turfn setáló hölgyek közül — a kinek nincs, mint Simone-ak a Nók barátja-ban gondos des Riverolles marquisja és így nem kapott egy jó sűrű fátölt — ki volt az, a ki tegnap... — Hiába folytatta volna: a hölgyek mind eltavoztak melőle. Haraszthy a hatással teljesen megelégedve felkaczagott. Majd megnézte óraját és körülnézett. — Hm, már itt kellene lenniök! — szót kisérté túrelmetlenül és bosszusan. — Csengeletes hallatszot... Az új versenyszám kezdődött, Fortuna istennaszony ismét munkához látott. Egy általános moraj... a lovak megindultak... A közönség egy ideig némán nézi a roháló állatokat. Lassankint a zsvaj, a lörna megnő s mint egy óriási sóhajtas terjed tova. Most a zsvajból kiválik egy-egy felkiáltás. Remény, jedség, félelem, öröm sajtolta-e ki, nem lehet tudni. Az arcok kipirulnak, a szemek csillognak, forró lehellet szárítja az ajkat, a torkot. — Az izgalom elkap mindenkit; az olcsóbb helyek közönsége nem bír magával: lélekszakadva rohan a versenytűtő páripákkal,

miattól folyton biztatra ordítja lovának a nevet. — Még egy percz és azzal vége; a remények szivárványos várai porban letrengenek. Rubens híres gyermekképe nagyban. Egy pillanatra, egy vonás és a mosolygó arcokból szomorú, megnújt ábrázatok lesznek. Haraszthy ismét a tribün körül járka.

— Nos, báro ur — szólítja meg az egyik magnásból — nyert? — Nyertem, kétszáz koronát. Hiába, az én kabálam mindig beüt.

— Ugyan! Önnek is van kabálája? — jergyezte meg egy másik. Nem arana el? — Szívesen. A napokban megjelent előtem egy nagyszakalú baci és ezt mondta. — Fiam, ha a turfn nyerni akarsz, ne tanulmányozd se a lovakat, se a lovasokat, mert ettől úgy sem leszel okosabb, hanem az asszonyok körül forgoldódjál. Arra a lóra tegyel, amelyet olyan nő ajánl, aki bevallja, hogy hány éves, aki olyanok mutatja magát a világ előtt, amilyen és végül aki, ha leány, nem szeretne asszony és ha asszony, nem szeretne leány lenni. A mostani futamban Doria bárónőtől kértem tippet, adott, de én nem tettem meg. A ló jó utolsó lett. Így maradt meg kétszáz koronám. Tiszta nyereség.

— Ugyan menjen maga kiállhatatlan! De mi van az igert ezenzációval? — Jón, biztosan jön... Hopp! A lovak künn vannak! Bocsnát hölgyeim... a munka hív!...

Azzal tavozott a kijárat felé. Látszott rajta, hogy ideges és türelmetlenségét alig tudja palástolni. Alig érkezett azonban Haraszthy az oszlopok kapuzhoz, egy elegáns barát fordult be a kavicsos úton. Haraszthy meglepődötten dörzsölte kezét. — Az ujonnan érkezett nagy feltűnést keltett a tribün főuri közönségénél. Somlyai grófné volt. — Egy futó pillanat alatt elterjedt a híre, hogy a szép grófné a turfn van. Csakhamar egész udvar volt körülötte. Ami bók csak elröppent az urak ajkáról, az mind indo-

kolt volt: a grófné sugárzott szépségében és oly jókedvű, szinte pajzán volt. — A lovak még nem állottak fel a startnál, lehetett tárgyalni a dolgot. Mint gyors fleurette-vadások, egymást keresztelték a megjegyzések. Mindegyiket jelentős mosoly kísért; akik megértették, sokat gondoltak magukban, ha kereszt beszéltek is.

— És nemokára a turfn a nagy ismeretlen már szájról-szájra adott egy-egy megjegyzést. — Hm! A grófné úgy látszik nem busul a ferje után. — Minden betegségre van gyógyír és minden sebre van tapasz. Ezt a grófné is jól tudja. — Bizonyára van vigasztalója... — A ferj még mindig Ariadne fonalán esügg. Vékony kis szál, de még sem szakad el, mert egyik sem rántja meg. — A gróf már visszatért Trouvilleől! — Amadné nekül? — Ugyan micsoda beszéd...

Báro Haraszthy tiszteletteljesen üdvözölte a grófnét, aki melög bensőséggel nyujtotta fele kezét. — Nos, — kérdezte Haraszthy — hogy állunk? — Rendben van minden — felelt a grófné mosolyogva. — Es Juliusz Czézár urra? — Nem lesz többé szükség. — Nyugodjék megében! — Aztán tovább sétáltak. A grófné nagy élelkeséggel magyarázott valamit Haraszthy-nak. Arca hajnalpiros volt, szeme ragyogott és gyakran felcsillant vidám kacajja. Haraszthy se tudta fekezni a jó kedvét. A tribün hölgyei — mig látszólag egykedvetlen eszevegtek, vagy legkevesebbet magukat, Argus tekintettel kísérték minden mozdulatukat.

... Juliusz Czézár nevet hallottam. Ugyan mit jelenthet ez? ... Aligha a hős hadvezér. Valószínűleg a boldog troubadour...

TÜDŐBAJOSOKNAK

és mindenkinek, aki köhög, rekedt, elnyálkásodott, étvágytalan és testsúlyában fogyást észlel, megbecsülhetetlen szolgálatokat tesz a

HALAPI-féle HÁRSFAMÉZSZÖRP.

okszere az ártalmatlan látszó gyöngye köhészés előjele a vérszes tüdőbajnak. Senki se várja meg a baj beköszöntését, hanem fojtja el csiribájában, akinek pedig már beállott, pusztítsa el a Halapi-féle hársfamézsörp által, mely biztos hatású mellfájás, köhögés, tüdőhurut, megfűlés és stb. betegségeknél.

Minta üveg 3 korona, nagy üveg 5 korona. Postán utánvétellel vagy a pénz előzetes befizetése után küldi:

Apostol-gyógyszertár Budapest, József-körút 64/G. szám

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Párisi vilákiállítás Grand Prix 1900. Kwizda Ferenoz János. Kwizda-féle Restitutions-fluid. Budapest, VII. Rózsa utca 33. (Saját házban).

Katonai előkészítő. GERŐ FERENCZ katonai előkészítő iskolája. az egyéves önkéntességi képesítő vizsgára. Budapest, VII. Rózsa utca 33. (Saját házban).

Hirdetmény. Magyar királyi Államvasutak igazgatóság. 1665/11908.

„SZIRIUSZ” légszesztávgyújtó. Eddig páratlanul álló találmány a gázvilágítás terén. Minden gázlámpa Auer-iztetéssel szerelhető. Budapest, V. Bank-utca 7. Prospektussal díjmentesen szolgálunk. TELEFON 94-83.

POLGÁRSÁNDOR. Budapest, VII. Erzsébet körút 50. Valószínűleg a legújabb és legkorszerűbb...

A budapesti ár- és értéktörzs hivatalos árjegyzései. 1906. augusztus 29.

A) Árutörzs. I. Gabonafélék. — Árak készpénzben 100 kilogrammonként.

Table with columns for 'Buzza' (wheat) and prices for various grades (76, 77, 78, 79, 80, 81).

Table with columns for 'Szarmazás, nem és minőség' and 'Árfolyam' for various goods like 'ROZS' and 'ZAB'.

Table with columns for 'Szarmazás, nem és minőség' and 'Árfolyam' for 'Különböző termények (készaru)'.

B) Értéktörzs.

Table with columns for 'ÉRTÉKPAPIROK' and 'Árfolyam' for various securities and bonds.

Large table with columns for 'ERTEKPAPIROK' and 'Árfolyam' for a wide range of securities, including bank shares and government bonds.

Table with columns for 'ERTEKPAPIROK' and 'Árfolyam' for various bank shares and securities.

MERCURBANK és V. Ü. R.-T. BUDAPEST Váci-utca 37.

